

TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU

DUŽNIK: HRVATSKO MIROVINSKO OSIGURANJE d.o.o., Zagreb,
Mihanovićeva ulica 3, OIB: 80983571963

Žalitelj: HRVATSKI ZAVOD ZA MIROVINSKO OSIGURANJE,
Zagreb, Mihanovićeva 3, OIB: 84397956623, zastupan po odvjetniku
Žarku Smolčiću, Zagreb, Jurišićeva 23

ŽALBA

-protiv rješenja broj gornji,
od 04.04.2025.

I/ Na ročištu skupštine vjerovnika od dana 04.04.2025. sud je donio rješenje koje glasi:

„R j e š e n j e

Odbija se zahtjev stečajnog vjerovnika Hrvatski zavod za mirovinsko osiguranje za ukidanje točke 6. i točke 7. odluke skupštine vjerovnika.

Pisani otpravak rješenja uslijedit će naknado u zakonskom roku.“

Na tako doneseno rješenje, stečajni vjerovnik HRVATSKI ZAVOD ZA MIROVINSKO OSIGURANJE ulaže žalbu iz svih zakonom dopuštenih razloga.

II/ Neposredno prije donošenja rješenja, Skupština vjerovnika je donijela slijedeće odluke:

„Nazočni stečajni vjerovnici većinom glasova (OD Penezić i partneri i Anita Markotić Barbir "ZA", vjerovnici Milan Bratković, Silvija Blažević, Vladimir Sinek, Dragutin Topčić, Ivan Ribarić, Jadranka Berić, Mato Topčić, Marijan Kralj, Denis Perković, Nada Gelenčir, Željko Lukač, Josef Kral, Josip Bruža, Kristina Vlček, Dražen Damjanović, Saša Švarc, Dalibor Svoboda, Ivan Petreković, Dalibor Fiala, Josip Gelenčir, Nevenka Šribar, Milka Švarc, Željko Vampula, Josip Malek, Marica Čuka, te vjerovnik Hrvatski zavod za mirovinsko osiguranje "PROTIV") donose

O D L U K U

5. *Vladimir Penezić i Vlatko Bukovac stavljaju ponudu da jedan ili drugi kupe od HMO-a tražbinu prema HZMO-u u iznosu od 364.858,69 EUR za iznos od 63.000,00 EUR s time da će ovaj iznos isplatiti stečajnom dužniku odmah po sklapanju ugovora o prodaji tražbine i ugovora o ustupu tražbine kupcu.*

6. *Nalaže se stečajnom upravitelju da prihvati ponudu i sklopi ugovor o prodaji i ustupu tražbine s Vladimirom Penezićem i/ili Vlatkom Bukovcem za kupnju potraživanja stečajnog dužnika u iznosu od 364.858,69 EUR koju ima prema HZMO-u za iznos od 63.000,00 EUR s time da će se ovaj iznos isplatiti stečajnom dužniku odmah po sklapanju ugovora o prodaji tražbine i ugovora o ustupu tražbine kupcu. Stečajni dužnik ne odgovara za postojanje i naplativost navedene tražbine.*“

Žalba se ulaže temeljem članka 19. stavaka 1. i 2. Stečajnog zakona.

Prije svega žalitelj ističe kako je njegov zahtjev za ukidanje odluka skupštine vjerovnika odbijen pobijanim rješenjem koje u sebi ne sadrži obrazloženje, a koje treba sadržavati u smislu članka 345. Zakona o parničnom postupku u vezi s člankom 10. Stečajnog zakona.

Iz zapisnika sa skupštine vjerovnika, jasno proizlazi da je na samoj skupštini vjerovnika dana ponuda, razmatrana ponuda i donesena odluka o prodaji potraživanja, odnosno nalog stečajnom upravitelju da zaključi pravne poslove u tom smjeru.

Treba istaknuti da za predmetnu odluku su glasali vjerovnici koji imaju većinsko pravo glasa, te da osobe kojim se potraživanje ustupa su direktori odnosno zakonski zastupnici stečajnog vjerovnika sa većinskim pravom glasa. Također treba istaknuti da je prodajna vrijednost potraživanja utvrđena paušalno, kao predvidivi troškovi stečajne mase u iznosu od 63.000,00 EUR, ne uzimajući u obzir stvarnu tržišnu vrijednost niti pokušavajući ju utvrditi bilo sudskim vještakom ili prikupljanjem ponuda na tržištu, i ne vodeći uopće računa o stečajnim vjerovnicima. Stečajni vjerovnik sa većinskim pravom glasa koji je donio ovu odluku, je istovremeno u ovom predmetu vjerovnik stečajne mase u iznosu od cca 40.000,00 EUR, pa je ovim pravnim poslom sam sebe namirio za taj iznos.

S druge strane, u ovom predmetu su prodane pokretnine i to u iznosu od 2.475,00 EUR + PDV te za takvu prodaju stečajni upravitelj je predložio i dobio dvije odluke skupštine, te je angažirao i sudskog vještaka koji je procijenio predmetne pokretnine.

Na skupštini vjerovnika se ovdje žalitelj jasno očitovao da je takav način prodaje nezakonit, te je sud i punomoćnik vjerovnika s većinskim pravom glasa OD Penezić i partneri tražio od drugih vjerovnika i nazočnih fizičkih osoba protuponudu što smatramo nemogućim učiniti na skupštini vjerovnika, a obzirom na njezine ovlasti i nadležnosti.

Citat iz zapisnika (str 6.) „*Punomoćnik stečajnog vjerovnika HZMO smatra da predloženi način otkupa iznosa od 364.858,69 EUR za iznos od 63.000,00 EUR direktnom pogodbom i paušalnim određivanjem cijene nije moguć niti zakonit. Nakon navedenog navoda punomoćnika stečajnog vjerovnika HZMO zakonski zastupnik vjerovnika OD Penezić i partneri postavlja pitanje ima li bilo tko od nazočnih vjerovnika ili osoba protuponudu na ovaj prijedlog.*“

Stečajni sudac dužan je voditi brigu i da odluke koje skupština donosi budu u okviru njenih zakonom propisanih ovlaštenja, a ako je neka od donesenih odluka suprotna zajedničkim interesima vjerovnika stečajni sudac može takvu odluku skupštine i ukinuti.

Unatoč protivljenju vjerovnika (osim većinskog) sudac stavlja na dnevni red pobijane odluke i dopušta raspravu i glasanje.

U tom smislu postoji i sudska praksa Visokog trgovačkog suda PŽ-5101/08-3 od dana 27. kolovoza 2008. godine, objavljena u Komentaru stečajnog zakona autora Jelena Čuveljak:

„Skupština vjerovnika nije ročište za javno nadmetanje (dražbu) niti ročište na kome se prihvaćaju ili odbijaju ponude, odnosno na kojem bi se moglo odlučivati o pojedinim konkretnim ponudama jer prema odredbi čl. 158. SZ-a obveza je stečajnog upravitelja bez odgode unovčiti imovinu koja ulazi u stečajnu masu, pri čemu se dužan držati odluka skupštine i odbora vjerovnika. To znači da skupština vjerovnika ne odlučuje o konkretnim ponudama nego može odrediti uvjete i način na koji će stečajni upravitelj unovčiti onaj dio imovine stečajnog dužnika koji ne podliježe pravilima o posebnom načinu unovčenja, odnosno svoje ranije donijete odluke može promijeniti. Dakle, skupština može odrediti neki od mogućih načina prodaje, a to može biti objava odluka o prikupljanju ponuda ili javna dražba ili slobodna pogodba ili po pravilima za prodaju u ovrsi, dok bi uvjet mogao biti cijena i rok plaćanja.

U konkretnom bi se slučaju (prema sadržaju zapisnika sa skupštine) moglo zaključiti da već postoji odluka skupštine o načinu unovčenja slobodne imovine, pa ako je tome tako, tada je stečajni upravitelj bio dužan postupati na način kako je to skupština odlučila (javnim oglašavanjem) i nije bilo razloga da zbog okolnosti „iznenadne zainteresiranosti nekolicine potencijalnih kupaca“ postupa drugačije jer takva zainteresiranost može biti pokazatelj jedino potrebe za izmjenom početne cijene na više (za što po mišljenju ovog vijeća i ne bi bila nužna odluka skupštine jer je postizanje povoljnije cijene zasigurno u interesu vjerovnika), nego jedino za izmjenu načina prodaje u odluku o prodaji javnom dražbom (licitacijom) na kojoj je, s obzirom na pravila postupanja, realno očekivati da će se zainteresirani (potencijalni) kupci nadmetati (višeputno) upravo oko cijene. U tom se dijelu navodi obrazloženja stečajnog suca mogu uzeti opravdanim, a što stoji iza prijedloga punomoćnika vjerovnika „neposredna pogodba s jednim od najpovoljnijih ponuđača pristiglih do skupštine“ ostaje upitno.

U konkretnom slučaju, dakle, ni stečajni sudac, ni skupština vjerovnika (trebalo bi dodati i stečajni upravitelj) nisu postupali u skladu sa svojim ovlaštenjima i na pravilan i zakonit način, pa tako „odluka“ o kojoj su vjerovnici na skupštini raspravljali i koja nije donesena na zakonit način ne proizvodi pravne učinke pa se smatra da nije ni donesena. Stoga nije bilo odluke koja bi mogla biti predmetom ukidanja po stečajnom sucu sukladno čl. 38.f SZ-a.

Stoga je žalbu valjalo uvažiti i rješenje stečajnog suca ukinuti bez potrebe vraćanja na ponovno odlučivanje u skladu s čl. 380. st. 1. t. 3. ZPP-a u vezi s čl. 6. SZ-a.”

Iz naprijed istaknutih razloga, stečajni vjerovnik ovdje žalitelj putem svog punomoćnika

p r e d l a ž e

preinačiti pobijano rješenje u smislu žalbenih navoda, podredno ga ukinuti.

U prilogu:

- Odluka VTS PŽ-5101/2008-3, od 27.08.2008.
- Zapisnik St-1162/2023 od 04.04.2025.

HZMO, zast po